

PROTOCOL opțional din 18 decembrie 2002 la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante

- a fost ratificat de Parlamentul României prin Legea 109/2009

Adoptat la 18 decembrie 2002 în cadrul celei de-a 57-a sesiuni a Adunării Generale a Națiunilor Unite prin Rezoluția A/RES/57/199

Preambul

Statele-părți la prezentul protocol, reafirmând faptul că tortura și pedepsele ori tratamentele inumane sau degradante sunt interzise și constituie încălcări grave ale drepturilor omului, cu convingerea că este în continuare necesară luarea de măsuri pentru a realiza scopurile Convenției împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (denumită în continuare Convenția), și a consolida protecția persoanelor private de libertate împotriva torturii și a tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante, reamintind că art. 2 și 16 din Convenție obligă pe fiecare stat-parte să ia măsuri efective în vederea prevenirii actelor de tortură și a pedepselor ori altor tratamente cu cruzime, inumane sau degradante pe orice teritoriu aflat sub jurisdicția sa, recunoscând faptul că statele sunt primele care răspund de punerea în practică a acelor articole, că consolidarea protecției oferite persoanelor private de libertate și respectarea integrală a drepturilor omului față de acestea sunt o responsabilitate comună a tuturor și că organele internaționale de implementare completează și consolidează măsurile luate la nivel național, reamintind că prevenirea efectivă a torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante presupune educare și o combinație de diverse măsuri legislative, administrative, judiciare și de altă natură, reamintind, de asemenea, că Conferința Mondială privind Drepturile Omului a declarat ferm că eforturile de eradicare a torturii ar trebui să se concentreze mai întâi asupra prevenirii și a solicitat adoptarea unui protocol opțional la Convenție, menit să stabilească un sistem preventiv de vizite regulate la locurile de detenție, având convingerea că protecția persoanelor private de libertate împotriva torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante poate fi consolidată prin mijloace nejudiciare de natură preventivă, bazate pe vizitele regulate la locurile de detenție,

au convenit după cum urmează:

▣PARTEA I: Principii generale

▣Art. 1

Obiectivul prezentului protocol este stabilirea unui sistem de vizite sistematice efectuate de către organisme independente internaționale și naționale la locurile în care persoanele sunt private de libertate, în vederea prevenirii torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante.

▣Art. 2

1. Prin prezentul protocol se înființează Subcomitetul de prevenire a torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante, în cadrul Comitetului

pentru Prevenirea Torturii (denumit în continuare Subcomitetul de prevenire), care va avea atribuțiile prevăzute de prezentul protocol.

2. Subcomitetul de prevenire își va desfășura activitatea în cadrul reprezentat de Carta Națiunilor Unite și va fi călăuzit de scopurile și principiile exprimate în aceasta, precum și de normele Organizației Națiunilor Unite (denumită în continuare Națiunile Unite) referitoare la tratamentul persoanelor private de libertate.

3. În egală măsură, Subcomitetul de prevenire se va călăuzi pe principiile confidențialității, imparțialității, nonselectivității, universalității și obiectivității.

4. Subcomitetul de prevenire și statele-părți cooperează în vederea punerii în aplicare a prezentului protocol.

Art. 3

Fiecare stat-parte înființează, desemnează ori menține la nivel național unul sau mai multe organisme de vizitare pentru prevenirea torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante (denumite în continuare mecanisme naționale de prevenire).

Art. 4

1. Fiecare stat-parte va permite efectuarea vizitelor, în conformitate cu prezentul protocol, de către mecanismele prevăzute la art. 2 și 3, în orice loc aflat sub jurisdicția și controlul său, în care persoanele sunt sau ar putea fi private de libertate, fie în baza unui ordin al unei autorități publice sau la cererea acesteia ori acordul tacit al acesteia (denumite în continuare locuri de detenție). Aceste vizite se întreprind în scopul consolidării, dacă este necesar, a protecției acestor persoane împotriva torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante.

2. În sensul prezentului protocol, privarea de libertate înseamnă orice formă de detenție sau închisoare ori plasarea unei persoane într-un loc public sau privat de reținere pe care nu îl poate părăsi după voia sa, prin ordinul oricărei autorități judiciare, administrative sau de altă natură.

PARTEA II: Subcomitetul de prevenire

Art. 5

1. Subcomitetul de prevenire va fi compus din 10 membri. După cea de-a cincizecea ratificare sau aderare la prezentul protocol, numărul membrilor Subcomitetului de prevenire va crește până la 25.

2. Membrii Subcomitetului de prevenire vor fi aleși dintre persoane cu înalt caracter moral, cu experiență profesională dovedită în domeniul administrării justiției, mai ales în domeniul dreptului penal, al administrării penitenciarelor sau a poliției ori în alte domenii pertinente pentru tratamentul persoanelor private de libertate.

3. La stabilirea componenței Subcomitetului de prevenire vor fi avute în vedere distribuția geografică echitabilă și reprezentarea diverselor forme de civilizație și a sistemelor juridice ale statelor-părți.

4. De asemenea, se va lua în considerare și reprezentarea echilibrată din punctul de vedere al sexelor pe baza principiilor egalității și nediscriminării.

5. Subcomitetul de prevenire nu poate avea în componența sa 2 membri care sunt cetățeni ai aceluiași stat.

6. Membrii Subcomitetului de prevenire își vor desfășura activitatea în calitate de persoane fizice, vor fi independenți și imparțiali și vor acționa în mod eficient la dispoziția Subcomitetului de prevenire.

Art. 6

1. Fiecare stat-parte poate desemna, în conformitate cu alin. 2 din prezentul articol, până la 2 candidați care posedă calificările și îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 5, asigurând în aceeași timp informații detaliate privind calificările celor desemnați.

2.

a) Persoanele desemnate trebuie să aibă cetățenia unui stat-parte la prezentul protocol.

b) Cel puțin unul dintre cei 2 candidați trebuie să aibă cetățenia statului-parte care l-a desemnat.

c) Nu pot fi desemnați mai mult de 2 cetățeni ai unui singur stat-parte.

d) Orice stat-parte este obligat ca, înainte de a nominaliza un cetățean al altui stat-parte, să solicite și să obțină acordul aceluia stat-parte.

3. Cu cel puțin 5 luni înainte de data reuniunii statelor-părți în cadrul căreia vor avea loc alegerile, secretarul general al Națiunilor Unite va trimite o scrisoare fiecărui stat-parte, invitându-l să transmită nominalizările în termen de 3 luni. Secretarul general va depune o listă alfabetică a tuturor persoanelor astfel desemnate, specificând statele-părți care le-au desemnat.

Art. 7

1. Membrii Subcomitetului de prevenire vor fi aleși în următorul mod:

a) În primul rând se va lua în considerare îndeplinirea cerințelor și criteriilor prevăzute la art. 5;

b) Alegerile inițiale vor avea loc în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentului protocol;

c) Statele-părți vor alege prin vot secret membrii Subcomitetului de prevenire;

d) Alegerea membrilor Subcomitetului de prevenire va avea loc în cadrul reuniunilor bienale ale statelor-părți, convocate de către secretarul general al Națiunilor Unite. În cadrul acestor reuniuni, la care prezența a două treimi dintre statele-părți va fi considerată cvorum, persoanele alese ca membri ai Subcomitetului de prevenire vor fi cele care au obținut cel mai mare număr de voturi și majoritatea absolută a voturilor reprezentanților statelor-părți care sunt prezenți și votează.

2. Dacă în cadrul procesului de alegere 2 cetățeni ai aceluiași stat-parte au devenit eligibili ca membri ai Subcomitetului de prevenire, candidatul care a primit cel mai mare număr de voturi va fi ales ca membru al Subcomitetului de prevenire. Dacă cei 2 cetățeni au primit același număr de voturi, se aplică următoarea procedură:

a) Dacă numai unul dintre ei a fost desemnat de către statul-parte al cărui cetățean este, acel cetățean va fi ales ca membru al Subcomitetului de prevenire;

b) Dacă ambii candidați au fost desemnați de către statul-parte al cărui cetățeni sunt, se va desfășura un al doilea vot secret separat pentru a stabili care dintre aceștia va deveni membru;

c) Dacă niciunul dintre cei 2 candidați nu a fost desemnat de către statul-parte al cărui cetățean este, se va desfășura un vot secret separat pentru a stabili care candidat va fi membru.

Art. 8

Dacă un membru al Subcomitetului de prevenire decedează ori demisionează sau din orice alt motiv nu își mai poate îndeplini atribuțiile, statul-parte care l-a numit va desemna o altă persoană eligibilă care posedă calificările și îndeplinește cerințele prevăzute la art. 5, ținând cont de necesitatea existenței unui echilibru adecvat în rândul diverselor domenii de competență. Această persoană va îndeplini funcția de membru până la următoarea reuniune a statelor-părți, sub rezerva aprobării de către majoritatea statelor-părți. Aprobarea se consideră acordată, cu excepția cazului în care jumătate sau mai multe dintre statele-părți răspund

negativ în termen de 6 săptămâni de la momentul când au fost informate de către secretarul general al Națiunilor Unite despre propunerea de numire.

Art. 9

Membrii Subcomitetului de prevenire vor fi aleși pentru un mandat de 4 ani. Ei pot fi realeși o singură dată, dacă sunt nominalizați din nou. Mandatele a jumătate dintre membrii aleși în cadrul primelor alegeri vor expira după 2 ani; imediat după primele alegeri, numele membrilor respectivi vor fi alese prin tragere la sorți de către președintele reuniunii la care se referă art. 7 alin. 1 lit. d).

Art. 10

1. Subcomitetul de prevenire își alege funcționarii pentru o perioadă de 2 ani. Aceștia pot fi realeși.

2. Subcomitetul de prevenire își stabilește propriile reguli de procedură. Aceste reguli trebuie să prevadă, printre altele, că:

a) jumătate plus unu din totalul membrilor constituie cvorumul;

b) deciziile Subcomitetului de prevenire se iau cu votul majorității membrilor prezenți;

c) Subcomitetul de prevenire se reunește în ședință secretă.

3. Secretarul general al Națiunilor Unite convoacă reuniunea inițială a Subcomitetului de prevenire. După reuniunea inițială, Subcomitetul de prevenire se reunește conform orarului prevăzut de regulile de procedură proprii. Subcomitetul de prevenire și Comitetul pentru Prevenirea Torturii se reunesc simultan cel puțin o dată pe an.

PARTEA III: Atribuțiile Subcomitetului de prevenire

Art. 11

1. Subcomitetul de prevenire va avea următoarele atribuții:

a) vizitarea locurilor la care se referă art. 4 și emiterea de recomandări către statele-părți referitoare la protecția persoanelor private de libertate împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente inumane sau degradante;

b) în ceea ce privește mecanismele naționale de prevenire:

(i) asigură consiliere și asistență statelor-părți, atunci când este necesar, în vederea stabilirii acestor mecanisme;

(ii) menține contactul direct și, dacă este necesar, confidențial cu mecanismele naționale de prevenire și oferă acestora pregătire profesională și asistență tehnică pentru a le consolida capacitățile;

(iii) le îndrumă și asistă în cadrul activității de evaluare a necesităților și a mijloacelor necesare de consolidare a protecției persoanelor private de libertate împotriva torturii și pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante;

(iv) face recomandări și observații statelor-părți în vederea consolidării capacității și a atribuțiilor mecanismelor naționale de prevenire pentru prevenirea torturii și pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante;

c) cooperează, pentru prevenirea torturii în general, cu organele și mecanismele competente ale Națiunilor Unite, precum și cu instituțiile sau organizațiile internaționale, regionale și naționale care activează în domeniul consolidării protecției tuturor persoanelor împotriva torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante.

Art. 12

Pentru a permite Subcomitetului de prevenire să își îndeplinească atribuțiile conform prevederilor art. 11, statele-părți se angajează:

a) să primească Subcomitetul de prevenire pe teritoriul lor și să îi acorde acces la locurile de detenție în sensul art. 4 din prezentul protocol;

b)să furnizeze toate informațiile pertinente pe care le solicită Subcomitetul de prevenire, cu scopul de a evalua necesitățile și măsurile de adoptat pentru consolidarea protecției persoanelor private de libertate împotriva torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante;

c)să încurajeze și să faciliteze legăturile dintre Subcomitetul de prevenire și mecanismele naționale de prevenire;

d)să examineze recomandările Subcomitetului de prevenire și să dialogheze cu acesta pe tema eventualelor măsuri de punere în aplicare.

Art. 13

1.Subcomitetul de prevenire stabilește, mai întâi prin tragere la sorți, un program de vizite regulate în statele-părți în vederea îndeplinirii atribuțiilor prevăzute la art. 11.

2.După consultări, Subcomitetul de prevenire notifică programul său statelor-părți, pentru ca acestea să poată neîntârziat să facă aranjamentele practice necesare pentru desfășurarea vizitelor.

3.Vizitele se întreprind de către cel puțin 2 membri ai Subcomitetului de prevenire. Acești membri pot fi însoțiți, după caz, de către experți cu experiență profesională dovedită și care posedă cunoștințe în domeniile cu care se ocupă prezentul protocol. Acești experți vor fi selectați dintr-un nomenclator al experților întocmit pe baza propunerilor statelor-părți, ale Oficiului înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului și ale Centrului Națiunilor Unite pentru Prevenirea Criminalității Internaționale. La pregătirea nomenclatorului, statele-părți interesate propun nu mai mult de 5 experți naționali. Statul-parte interesat se poate opune includerii în vizită a unui anumit expert, caz în care Subcomitetul de prevenire va propune un alt expert.

4.Dacă consideră că este adecvat, Subcomitetul de prevenire poate propune efectuarea unei scurte vizite de evaluare, după vizita propriu-zisă.

Art. 14

1.Pentru a permite Subcomitetului de prevenire să își îndeplinească atribuțiile, statele-părți la prezentul protocol se angajează să îi acorde:

a)acces neîngrădit la toate informațiile referitoare la numărul persoanelor private de libertate în locurile de detenție în sensul art. 4, precum și la numărul acestor locuri și amplasarea acestora;

b)acces neîngrădit la toate informațiile ce privesc tratamentul aplicat acelor persoane, precum și condițiile de detenție;

c)sub rezerva alin. 2 de mai jos, accesul neîngrădit la toate locurile de detenție și la instalațiile și amenajările acestora;

d)posibilitatea de a avea întrevederi cu persoanele private de libertate, fără martori, fie personal, fie cu un interpret, dacă se consideră necesar, precum și cu orice altă persoană despre care Subcomitetul de prevenire consideră că poate furniza informații pertinente;

e)libertatea de a alege locurile pe care dorește să le viziteze și persoanele cu care dorește să aibă întrevederi.

2.Orice obiecție referitoare la vizitarea unui anumit loc de detenție se poate formula numai din motive urgente și imperative ce țin de apărarea națională, siguranța publică, calamități sau tulburări grave la locul de vizitat, care împiedică în mod temporar desfășurarea vizitei. Existența unei stări de urgență declarate nu poate fi invocată de către un stat-parte ca motiv de a obiecta la efectuarea unei vizite.

Art. 15

Nicio autoritate și niciun funcționar nu va dispune, aplica, permite ori tolera vreo sancțiune împotriva vreunei persoane sau organizații pentru fapta de a fi

comunicat Subcomitetului de prevenire ori delegaților acestuia orice informație, fie ea adevărată sau falsă, și niciuna dintre aceste persoane sau organizații nu poate fi prejudiciată în vreun alt mod.

Art. 16

1. Subcomitetul de prevenire comunică în mod confidențial recomandările și observațiile sale statului-parte și, dacă este cazul, mecanismului național de prevenire.

2. Subcomitetul de prevenire publică raportul său, împreună cu orice comentarii ale statului-parte interesat, la cererea aceluia stat-parte. Dacă statul-parte face publică o parte din raport, Subcomitetul de prevenire poate publica raportul integral sau parțial. Totuși, nu se pot publica date cu caracter personal fără consimțământul expres al persoanei respective.

3. Subcomitetul de prevenire prezintă un raport public anual referitor la activitățile sale Comitetului pentru Prevenirea Torturii.

4. Dacă statul-parte refuză să coopereze cu Subcomitetul de prevenire, conform art. 12 și 14, sau să ia măsuri pentru îmbunătățirea situației în lumina recomandărilor Subcomitetului de prevenire, Comitetul pentru Prevenirea Torturii poate, la cererea Subcomitetului de prevenire, să decidă cu majoritatea membrilor, după ce statul-parte a avut posibilitatea de a-și exprima opinia, să facă o declarație publică în această privință sau să publice raportul Subcomitetului de prevenire.

PARTEA IV: Mecanismele naționale de prevenire

Art. 17

Fiecare stat-parte va menține, nominaliza ori înființa, cel mai târziu la un an de la intrarea în vigoare a prezentului protocol sau de la ratificarea ori aderarea la acesta, unul sau mai multe mecanisme naționale de prevenire, independente, pentru prevenirea torturii la nivel național. Mecanismele înființate de către unități descentralizate pot fi desemnate ca mecanisme naționale de prevenire în sensul prezentului protocol, dacă se conformează prevederilor acestuia.

Art. 18

1. Statele-părți garantează independența funcțională a mecanismelor naționale de prevenire, precum și independența personalului acestora.

2. Statele-părți iau măsurile necesare pentru a se asigura că experții din cadrul mecanismului național de prevenire au aptitudinile și cunoștințele profesionale necesare. Ele se vor strădui să asigure echilibrul în ceea ce privește reprezentarea sexelor și reprezentarea adecvată a grupurilor etnice și minoritare din țară.

3. Statele-părți se angajează să pună la dispoziție resursele necesare funcționării mecanismelor naționale de prevenire.

4. La înființarea mecanismelor naționale de prevenire, statele-părți iau în considerare principiile referitoare la statutul instituțiilor naționale de promovare și apărare a drepturilor omului.

Art. 19

Mecanismele naționale de prevenire vor avea cel puțin următoarele atribuții:

a) examinarea în mod regulat a tratamentului aplicat persoanelor private de libertate în locurile de detenție în sensul art. 4, în vederea consolidării, dacă este cazul, a protecției asigurate acestora împotriva torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante;

b) formularea de recomandări către autoritățile competente, în vederea îmbunătățirii tratamentului și condițiilor persoanelor private de libertate și a prevenirii torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante, luând în considerare normele pertinente ale Națiunilor Unite;

c) formularea de propuneri și observații privind legislația existentă sau proiectele legislative.

Art. 20

Pentru a permite mecanismelor naționale de prevenire să își îndeplinească atribuțiile, statele-părți la prezentul protocol se angajează să le acorde acestora:

a) acces la toate informațiile referitoare la numărul persoanelor private de libertate în locurile de detenție în sensul art. 4, precum și la numărul acestor locuri și amplasarea acestora;

b) acces la toate informațiile ce privesc tratamentul aplicat acelor persoane, precum și condițiile de detenție;

c) acces la toate locurile de detenție și la instalațiile și amenajările acestora;

d) posibilitatea de a avea întrevederi cu persoanele private de libertate, fără martori, fie personal, fie cu un interpret, dacă se consideră necesar, precum și cu orice altă persoană despre care mecanismul național de prevenire consideră că poate furniza informații pertinente;

e) libertatea de a alege locurile pe care doresc să le viziteze și persoanele cu care doresc să aibă întrevederi;

f) dreptul de a menține legătura cu Subcomitetul de prevenire, de a-i trimite acestuia informații și de a se întâlni cu acesta.

Art. 21

1. Nicio autoritate și niciun funcționar nu va dispune, aplica, permite ori tolera vreo sancțiune împotriva vreunei persoane sau organizații pentru fapta de a fi comunicat mecanismului național de prevenire ori delegaților acestuia orice informație, fie ea adevărată sau falsă, și niciuna dintre aceste persoane sau organizații nu poate fi prejudiciată în vreun alt mod.

2. Informațiile confidențiale strânse de către mecanismul național de prevenire sunt privilegiate. Datele cu caracter personal nu se pot publica fără consimțământul expres al persoanei respective.

Art. 22

Autoritățile competente ale statului-parte interesat examinează recomandările mecanismului național de prevenire și dialoghează cu acesta în vederea eventualelor măsuri de punere în aplicare.

Art. 23

Statele-părți la prezentul protocol se angajează să publice și să disemineze rapoartele anuale ale mecanismelor naționale de prevenire.

PARTEA V: Declarația

Art. 24

1. La momentul ratificării, statele-părți pot face o declarație prin care amână punerea în aplicare a obligațiilor lor prevăzute fie în partea a III-a, fie în partea a IV-a din prezentul protocol.

▶ (la data 10-mai-2009 Art. 24, punctul 1. din partea V a fost în legătura cu [Legea 109/2009](#))

2. Această amânare este valabilă pe o perioadă de cel mult 3 ani. După prezentarea argumentelor de către statul-parte și în urma consultării cu Subcomitetul de prevenire, Comitetul pentru Prevenirea Torturii poate prelungi această perioadă cu încă 2 ani.

PARTEA VI: Prevederi financiare

Art. 25

1. Cheltuielile făcute de Subcomitetul de prevenire în legătură cu punerea în aplicare a prezentului protocol se suportă de către Națiunile Unite.

2. Secretarul general al Națiunilor Unite asigură personalul și spațiile necesare îndeplinirii efective a atribuțiilor de către Subcomitetul de prevenire, conform prevederilor prezentului protocol.

Art. 26

1. Se înființează un fond special potrivit procedurilor pertinente ale Adunării Generale, care va fi administrat în conformitate cu reglementările financiare și regulile Națiunilor Unite, cu scopul de a ajuta la finanțarea punerii în aplicare a recomandărilor Subcomitetului de prevenire formulate în urma unei vizite într-un stat-parte, precum și la finanțarea unor programe educaționale ale mecanismelor naționale de prevenire.

2. Fondul special poate fi finanțat din contribuții voluntare făcute de guverne, organizații interguvernamentale sau neguvernamentale și alte entități private sau publice.

PARTEA VII: Prevederi finale

Art. 27

1. Prezentul protocol este deschis spre semnarea de către orice stat care a semnat Convenția.

2. Prezentul protocol este supus ratificării de către oricare stat care a ratificat sau a aderat la **Convenție**. Instrumentele de ratificare se depun la secretarul general al Națiunilor Unite.

3. Prezentul protocol este deschis spre aderarea de către orice stat care a ratificat sau a aderat la **Convenție**.

4. Aderarea se face prin depunerea la secretarul general al Națiunilor Unite a instrumentului de aderare.

5. Secretarul general al Națiunilor Unite aduce la cunoștința tuturor statelor semnatare ale prezentului protocol sau care au aderat la acesta depunerea fiecărui instrument de ratificare ori aderare.

Art. 28

1. Prezentul protocol intră în vigoare în cea de-a 30-a zi după data depunerii la secretarul general al Națiunilor Unite a celui de-al 20-lea instrument de ratificare sau aderare.

2. Pentru fiecare stat care ratifică prezentul protocol sau aderă la acesta după depunerea la secretarul general al Națiunilor Unite a celui de-al 20-lea instrument de ratificare ori aderare, prezentul protocol intră în vigoare în cea de-a 30-a zi după data depunerii propriului instrument de ratificare sau aderare.

Art. 29

Prevederile prezentului protocol se aplică tuturor părților statelor federale, fără limitări sau excepții.

Art. 30

Nu se pot formula rezerve privind prezentul protocol.

Art. 31

Prevederile prezentului protocol nu afectează obligațiile statelor-părți, așa cum decurg din orice convenție regională care instituie un sistem de vizitare a locurilor de detenție. Subcomitetul de prevenire și organele înființate în baza acestor convenții regionale sunt încurajate să se consulte și să coopereze pentru a evita paralelismele și pentru a promova în mod eficient obiectivele prezentului protocol.

Art. 32

Prevederile prezentului protocol nu afectează obligațiile statelor-părți, așa cum decurg din cele 4 convenții de la Geneva din 12 august 1949 și din protocoalele adiționale la acestea din 8 iunie 1977, și nici posibilitatea oricărui stat-parte de a autoriza Comitetul Internațional al Crucii Roșii să viziteze locurile de detenție în situații care nu sunt prevăzute de dreptul umanitar internațional.

Art. 33

1. Oricare stat-parte poate denunța prezentul protocol în orice moment, prin notificare scrisă către secretarul general al Națiunilor Unite, care informează ulterior toate celelalte state-părți la prezentul protocol și la [Convenție](#). Denunțarea intră în vigoare după un an de la data primirii notificării de către secretarul general.

2. Această denunțare nu produce efectul de a scuti statul-parte de obligațiile sale prevăzute de prezentul protocol în legătură cu orice act sau situație care poate avea loc înainte de data la care denunțarea intră în vigoare sau cu acțiunile pe care Subcomitetul de prevenire a decis sau poate decide să le întreprindă cu privire la respectivul stat-parte. De asemenea, denunțarea nu prejudiază în niciun mod continuarea considerațiilor asupra oricărei chestiuni luate deja în considerare de către Subcomitetul de prevenire înainte de data la care denunțarea intră în vigoare.

3. După data la care intră în vigoare denunțarea de către statul-parte, Subcomitetul de prevenire nu poate începe să ia în considerare nicio chestiune nouă legată de acel stat,

Art. 34

1. Oricare stat-parte la prezentul protocol poate propune o modificare pe care o depune la secretarul general al Națiunilor Unite. Secretarul general comunică apoi statelor-părți la prezentul protocol modificarea propusă, solicitându-le să îi notifice dacă sunt de acord cu desfășurarea unei conferințe a statelor-părți în scopul examinării și votului asupra propunerii. În cazul în care, în termen de 4 luni de la data acestei comunicări, cel puțin o treime dintre statele-părți sunt de acord cu desfășurarea unei astfel de conferințe, secretarul general convoacă conferința sub auspiciile Națiunilor Unite. Orice modificare adoptată de către majoritatea de două treimi dintre statele-părți prezente și care votează la conferință va fi trimisă de către secretarul general al Națiunilor Unite statelor-părți spre acceptare.

2. O modificare adoptată în conformitate cu alin. 1 al prezentului articol intră în vigoare atunci când a fost acceptată de către o majoritate de două treimi dintre statele-părți la prezentul protocol, în conformitate cu procedurile constituționale ale acestora.

3. După ce intră în vigoare, modificările sunt obligatorii pentru statele-părți care le-au acceptat, iar celelalte state-părți sunt obligate numai de prevederile prezentului protocol și de eventualele modificări anterioare pe care le-au acceptat.

Art. 35

Membrilor Subcomitetului de prevenire și ai mecanismelor naționale de prevenire li se acordă privilegiile și imunitățile necesare pentru a-și exercita atribuțiile în mod independent. Membrilor Subcomitetului de prevenire li se acordă privilegiile și imunitățile specificate la secțiunea 22 din Convenția privind privilegiile și imunitățile Națiunilor Unite din 13 februarie 1946, sub rezerva prevederilor secțiunii 23 din respectiva convenție.

Art. 36

Când vizitează un stat-parte, membrii Subcomitetului de prevenire sunt obligați, fără a afecta prevederile și scopurile prezentului protocol și privilegiile și imunitățile de care se bucură:

a) să respecte legile și reglementările statului vizitat;

b)să se abțină de la orice acțiune sau activitate incompatibilă cu natura imparțială și internațională a îndatoririlor lor.

Art. 37

1.Prezentul protocol, ale cărui versiuni în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt egal autentice, se depune la secretarul general al Națiunilor Unite.

2.Secretarul general al Națiunilor Unite transmite tuturor statelor copii certificate ale prezentului protocol.

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 300 din data de 7 mai 2009